

અર્જુનગીતા

અને

ધર્મગીતા.

રચી છપાવી પ્ર.સેદ્ધ કરનાર,
બુકસેલર લલ્લુભાઈ અમુલખદાસ.
ઠ. માણિકચોક—અમદાવાદ. તથા હાકોર.

આવૃત્તિ પ મી પ્રત ૨૦૦૦.

સંવત ૧૯૭૮—સને ૧૯૨૨

શા. પોપટજીવ અમથાભાષ્યએ છાપ્યો. શ્રીજ્ઞેનવિદ્યા વિજય
પ્રેસ રીચીરોડના પુલ નીચે અમદાવાદ નં. ૧૧૬

કીમત રૂ. ૦-૧-૦.

સાચી જાણના આધારે
અમારા જીવનમાં
જોડાયેલા છે

૯૮૩૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કૉપીરાખિટ્ટ વિભાગ]

અનુક્રમાક ૯૧૭૦ ચર્ગાક

પુસ્તકનં નામ રામજીવ રાવળ

વિષય રૂ. ૧૧

॥ श्री गणेशाय नमः ॥

अर्जुन गीता.

अर्जुन गीतानो अर्थ એ છે અર્જુન તે પાંચે
પાંડવ માંડનો એકમાઇ હતો, તેને શ્રીભગવાન મંગાથે
સગાઇ તથા મીત્રાચારી હતી. પછી અર્જુન એક દીવસે
લડાઇ ઉપર ચઢ્યો ત્યારે શ્રી ભગવાને કહ્યું કે ગીતા
એટલે જે ધર્મનો માર્ગ જેથી સુખ પડે તેનો સાર કહી
સંભળાવો ત્યારે શ્રીભગવાને અર્જુનને ગીતા કરી રાખી
ને તેની ગુજરાતી ભાષામાં કવિતા, દોહરા ચોપાઈ
કહેલી છે તે લોકોને વાંચવા સારૂ લખી છાપી છે.

શ્રી ગણેશાય નમઃ શ્રી ગુરુભ્યો નમઃ શ્રી ગુરુમ્
તાપે ગાઘ્રયે, કૃપા તે સાધુ જન. પરિશ્રદ્ધ ભારો આ-
ત્મા. મારૂ મન તે અર્જુન; અર્જુન સુણો ગીતા સાર
પાંડવ માનજે નીરધાર ૧ અર્જુને એમજ પ્રશ્ન્યું. સાં-
ભળો વેદવંશાય; એક સાર ગીતા કહો મને. નીજ ભ-

ક્તનો મહીમાય. અર્જુન ૨ ત્યારે શ્રીહરી એમ ઓચ-
 ચો અર્જુન ધરજે મન; એ સાર ગીતા સાંભળે, અવ-
 તાર તેનો ધન્ય. અર્જુન. ૩ ચૈત્ર લોક તે વશ મારે
 બ્રહ્માંડ કેરો ભાર; તે ધન્ય મારા દાસને, રાખે ઉદય મો
 ઝાર અર્જુન. ૫ જળ મધ્યે જે પડ્ય છે. તેને સ્પર્શ
 નહી લગાર; ચીન્હ મારા ભક્તનાં, વળશે ન વિષય
 વિકાર અર્જુન. ૫ સંસારમાં સરસો રહે ને મને મારી
 પાસ સંસારમાં લોપાય નહી તે જાણું મારો દાસ. અ-
 ર્જુન. ૬ મુજ ભક્ત તે મુજને ભજે, હૈયે હોય હેન હંમે-
 શ; તો ભક્ત તેને જાણીએ જે કરે ન કોઈને દ્વેશ અ-
 ર્જુન. ૭ કરમાંહી તુલશી કરણ તુલશી, કંઠ તુલશી હાર
 બહુ તીલક છાયાં શોભતાં, મુજ ભક્તનો શણગાર અ-
 ર્જુન. ૮ મારાં સાધુને જાણે નહી. પાખંડ પુજે લોક;
 જે દંડ આડંબર કરે, તે જાણું સરવે ક્રોધ અર્જુન. ૯
 ઉત્તમ વરણ થઈ નહી ભજે, ચંડાળ કહીએ તેહ ચંડાળ
 થઈ મુજને ભજે તે જાણું મારો દેહ. અર્જુન. ૧૦ મુજ
 ભક્ત કેરે કારણે, અવતાર કીધા હશ, હું નીરંજનને
 નીર કૃતી, મને ભક્તે કીધો વસ્ય. અર્જુન. ૧૧ ધણી
 દેવ કેરે કારણે હું મયો વશમે વન; સવણ મારીશજ

આપ્યું વીલીપણ રાજન. અર્જુન. ૧૨ દુરવાશા રૂપિ-
 ને હું દુલીથો મુજ આત્મા અમરીખ; ભય ચક્ર મેહેલી
 છેદીયો. મે ભલી વગાડી શીખ. અર્જુન. ૧૩ બળીરાય
 મેં ખાંધીઓ, દેવાની કીધી સાર; પીતળ આપ્યું રાય-
 ને ત્યાં હું રહ્યો છડીદાર અર્જુન. ૧૪ ગોકુળ વિશે હું
 અવતર્યો, શીર પીંછ ધરતો મોર; ખાતો હું માંખણ
 તસ્કરી જગ કહેવાયો ચોર અર્જુન. ૧૫ મા જશોદા-
 જીએ ખાંધીઓ. હું જોડી રહ્યો હાથ; આધીન થયો તે
 દાસનો, ચાદે ભોવનનો નાથ અર્જુન. ૧૬ વળી ઈંદ્ર
 જ્યારે કોપીઓ; ત્યારે કોઈ ન આવ્યું આડ; ગોકુળ
 રાખ્યું રેલતું, ગોપી લડાવ્યા લાડ. અર્જુન. ૧૭ સો-
 જસે સ્ત્રીઓમાં હું રમ્યો, મારો કોઈ ન જાણે ભિદ;
 મારા ભક્ત કેરે કારણે, મને કહે લપટ વેદ અર્જુન.
 ૧૮ વીસીચી વાછરૂ હરી ગયો, તે કરી ગયો અધર્મ;
 હું નવા નિવાશીલાવીયો મારો કોઈ ન જાણે મર્મ અ-
 ર્જુન. ૨૦ વળી પ્રથમ પોળે પેશતાં પરીયટે દીધીગાળ
 મે મારીને વસ્ત્ર લીધાં, સોહાવીયા ગોવાળ, અર્જુન.
 ૨૧ વળી ત્યાં આગળ આત્તાં માલણ લાવી હાર; મેં
 અર્થ સાર્યો તેહનો આપ્યાં પદાર્થ ચાર. અર્જુન. ૨૨

વળી મારગ નાપીક મળ્યો તે આપ્યું દર્પણ હાથ;
 પુર્યા મનોરથ તે તણા, મેં રાખ્યા મારે હાથ. અર્જુન
 ૨૩ સંબંધી જનને જે હણે ચંડાળનો તે અંશ માર-
 ભક્ત કેરે કારણે મેં માર્યો મામો કંશ અર્જુન. ૨૪
 મેં સુધનવા સંતોખીઓ, કાગના કારણ કાજ; સંપતિ
 આપી તેહેને નવનીધી સુદ્ધાં રાજ અર્જુન. ૨૫ એકા
 વારે વિદુર ઘેર જઈ અભાજપાન; મેં લાડ પાળ્યા
 દાસનાં. રાજના મોડ્યાં માન. અર્જુન. ૨૬ કૌર-
 વનું કુળ સંહારીયું મેં સાર્યો તારો અર્થ હું ચૌદ ભુ-
 વનનો રાજ્યો મેં હાંક્યો તારો રથ અર્જુન. ૨૭ એ-
 કવાર વનમાં હું ગયો ત્યાં વન હતું ધનધોર. મેં ભાવ
 જોયો લીલડીનો ખાધાં એમાં ખોર. અર્જુન. ૨૮ અમે
 ઘણા મળી ગોવાળીયા, રમતા ગયા મદાવન; બહુ
 ભાવ જોઈ રૂપિ નારનો અમે જાચી લીધાં અન્ન. અ-
 ર્જુન ૨૭ પ્રહ્લાદ પીતુંએ પરભવ્યો મેં થંભ પુર્યોવાસ
 તે દુષ્ટને વીદારીને ઉગારી લીધો દાસ અર્જુન. ૩૦
 વળી ધ્રુવને દુઃખ પમાડીઓ, ને કહાડીઓ વનવાસ;
 તે બાળકે મને વશ કર્યો ધન્ય ધન્ય મારો દાસ અર-
 જુન. ૩૧ ચંદ્રદાસ ને હરિશ્ચંદ્ર સંભ ભક્ત મારા તેહ

પડે વીપત પણ નહી વીસરે, મારા મુગટના મળી એક
 અર્જુન. ૩૨ જ્યારે મુવનવાને નાંખ્યો તાતે તેજ બ-
 ણતી જાણ; મારા હાસને ઉગારીએ સંભાળતાં તત-
 કાળ અર્જુન. ૩૨ દ્રુપદીનાં પટકુળ કાઢીયાં હું પાસ
 નહી તે કાળ હાસને વેત્તા પડી ત્યારે તુર્ત કરી સંભાળ
 અર્જુન. ૩૪ પંચાળીને જ્યાં પરમચી પાસે હતા પંચ
 વીર મારા હાસને મેં પુરીયાં નવશે નવાણું ચીર અ-
 ર્જુન ૩૫ એક કોળીએ કહિતક કીધું, ને લીધું મારૂ
 રૂપ રાજની કન્યા પરભવી, પરદક્ષ કોપ્યો ભુપ અર્જુ-
 ન. ૩૬ મેં ત્યાં જઈને શું કર્યું મારૂ તેજ મુક્યું સાંચ
 પરલનો પરાજય કર્યો મારૂ બીઈ પાળ્યું ત્યાંચ. અ-
 ર્જુન ૩૭ અન્નમેળ તે મહાપાતકી માશીક ગુચક-
 જેહ જે સ્મરણ કરતાં માહરૂ, વૈકુંઠ પામી તેહ, અર્જુ-
 ન ૩૮ ગજરાજને ગ્રાહે ગ્રહે ત્યાં લીધું મારૂ નામ;
 યાં એક કરતાં બેઉના અર્જુન સીધ્યાં કામ અર્જુન.
 ૩૯ હું માં ને મારા ભગતમાં અંતર ન હોય લગાર
 મુજ ભક્તને લેખે નહી તે ભુલી ભમે સંસાર અર્જુન.
 ૪૦ મારા ભક્ત સુખી, તો સુખી હું દુખી તો દુખી
 હું જાય; મારા ભક્તને કોઈ પરમવે તો મને લાગેમાજ

અર્જુન૦ ૪૨ છે સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળમાં, જળ થળ-
માં મારો વાસ; સુણ દંદ્રસુત તુજને કહુ, હું થકી
અહો દાસ. અર્જુન૦ ૪૨ હું જોગ જગને નહીં તપ
તીર્થકે દાન; અર્જુન મહીમા જાણુજો મારૂં ભક્તથી
છે જ્ઞાન. અર્જુન૦ ૪૩ હું ભક્તને સંગે ફર મને ભ-
ક્તનો આધાર અર્જુન મહીમા જાણુજો કહેતાં ન આવે
પાર અર્જુન૦ ૪૪ હરીભક્ત મહીમા સુણી અર્જુન
પામ્યો હરખ અપાર; મુર્છિત થઈ અવની પડ્યો; નેત્ર
વહે જળધાર અર્જુન૦ ૪૫ આ ગીતાને જે ગાય નરને
નાર અર્જુન એવું જાણુજો તે પામે પદને નીરધાર આ
ર્જુન ૪૬ એ ભક્તે મહીમા માહરો કોઈ કળ્યો નવ
જાય જેનું ભાગ્ય હોય તે અનુભવે ધનદાસે ગીતા ગાય
અર્જુન૦ ૪૭ ઇતીશ્રી અર્જુન ગીતા સંપૂર્ણ.

ધર્મ ગીતા.

॥ શ્રી ગણેશાય નમઃ ॥

શ્રી સારદાય નમઃ શ્રી ગુરુભ્યો નમઃ

ચોપાઈ.

પ્રથમ પ્રણામું શ્રી ગુરુરાય, બેડે કર જોડી લાગુ
પાય; શુદ્ધિ બુદ્ધિ મા કરજો સહાય સેવક જનની પુરે
આશાય ૧ : ૩ વીનતી કરજોડી કરી ધરમ ગીતા કહુ
વીસ્તારી જીગજીવન કૃપાએ કરી શુભ અશુભ કહુ
વિસ્તારી ૨ રશનાએ રામ નામજ કહુ હરી નામનો
પાર ન લહુ; વિષ્ણુ ધર્મ કહે છે જોહ સંક્ષેપે બોલો છે
તેહ. ૩ હરી ગુણનો મન લહુ પાર, માગુ નામ તણો
આધાર, નામેથી અધર્મિ તરે, નામે મહા મહા પાપી
ઓધરે ૪

દુહો.

સહસ્ર કૃષ્ણા ને શેષને રસના શહજ મુખમાંહે અ
નેક જુગ લગી તેજ તપે, તોએ નરિ હરી સ્વપ્નામાંહે
પ શંકર કહે કેમ વરણુનું જે મુખ રસના એક અણુ-
વીચારથી ચાલણું વળી નવ લહુ વિવેક. ૬ ભોળેભાવે
હું કહુ ગોવીંદના ગુણ સાર યોઈ સેવા બહુ ફળે જે
દયા કરે ગોપાળ પુરૂષ જે ધર્મરાજ કહે દે સેવકને
ઉપદેશ; કયા શ્રવણે સાંભળે તે સર્વ હું બોલેશ.

ધર્મ વચન—ચો પાઠ.

કહે ધર્મ સેવક સાંભળો આજ્ઞા માગી વહેલા પળો
મૃત્યુ લોક બંદો વેગે કરી દુષ્ટ આત્માને લાવો હરિ ૯
હરિ ભક્ત હોયો નીરધાર, તેને નવ દુખ ધરશે લગાર
તે નર વૈકુંઠ પામશે, તો નવ જશે તેણી દીસે ૧૦
કહે વીતી આસાર, એક ઉપજ્યો વીચાર, હરીજન તે
કેમ જાણે ત્યારે ધર્મરાય વાણી ભણે. ૧૧ પ્રથમ કરે
બ્રાહ્મણની સેવ, જેને નારાયણદેવ, વચન વીપ્રનું ચીત
ધરે, તે ઉપર અતી આદર કરે ૧૨ જેને હરી સાથે છે
સ્નેહ, ભક્તિ લક્ષણ કહીએ તેહ પતિવ્રતા જેને ધેર

નાર સતવાદી જેનો વિચાર. ૧૩ ભુખ્યાને સંતોશે જેહ
 ભક્તિ લક્ષણુતો કહીએ તેહ. ગૌતણી જે કરે સેવ, મંદી-
 રમાં પુજે શીવ દેવ. ૧૪ કારિકા નર જાએ જેહ, ભક્તી
 લક્ષણમાં માર્ગ તેહ સેવે સારદા જે શાલીંગરામ એકે
 મને લે હરીનુ નામ, ગોપીચંદને નવ લજ્જ જેહ. ભક્તી
 લક્ષણુ તો કહીએ તેહ ૧૫ તીલક ધરે હરી ચંદન સાટ
 ચરણોદકપર પ્રીત અપાર, હરી પ્રીતન શું રાખે તેહ
 ભક્તી લક્ષણુ જાણિ તેહ. ૧૬ જે બ્રાહ્મણ પાળે ખટ
 કર્મ, એકે મને આરાધે ધર્મ રાદાકાળ સંતોષી જેહ,
 ભક્તી લક્ષણુ કહીએ તેહ. ૭ શહસ્ત્ર નામ જે નીત્યે
 જાણુ. વંદના માર્ગ શ્રવણે મુણે; વેદ વીચાર કરે છે
 જેહ ભક્તી લક્ષણુ કહીએ તેહ ૧૮ પરનારીનો સંગ
 નવ કરે, પરનીંદા મુખે નવ ઓચરે પરદુઃખને વળી
 ભાગે જેહ ભક્તી લક્ષણુનો માર્ગ તેહ ૧૯ કોધ લોભનો
 છોડી સંગ તત્વ રાગતો જાણુવા રંગ મીથ્યા મોહને
 જાણે જેહ, ભક્તી લક્ષણુ કહીએ તેહ ૨૦ પાંચે ઈંદ્રી
 વશ કરે સત્ય વદી મુખ દુઃખ નવ ધરે; સાધુ પુરૂષને
 સેવે જેહ ભક્તી લક્ષણુ કહીએ તેહ. ૨૧ કામ-
 બ સરખી વાણી ઓચરે ધર્મ પુરૂષની સંગત કરેક્ષમા

વંત નર હોયે જેહ ભક્તીલક્ષણ કહીયે તેહ ૨૨ ધન
 જોખવનો ગર્વ ન ધરે માત પીતાની સેવા કરે, ગુણ
 ગોવીંદના માયે જેહ ભક્તી લક્ષણ કહીયે તેહ ૨૩ એ-
 કાદશી વ્રત કરે અપવાસ હરીગુણ ગાતાં ઉદ્ધાસ દેહ
 દમન કરે નર જેહ ભક્તી લક્ષણ કહીયે તેહ ૨૪ જે
 કાઠ લીયે હરીનું નામ પ્રભુ પ્રત્યે કરે દંડ પ્રણામ; હરી
 નામે આનંદ જેહ ભક્તી લક્ષણ કહીયે તેહ. ૨૬ પુરવ
 પુન્યનોએ વહેવાર અનેક ગુણનો નાવે પાર. જેના
 હૃદયમાં રામનો વાસ ધર્મ કહે હું તેનો દાસ. ૨૭ સત્ય
 વચનમાનો નીરધાર રખે મદ કરતા લગાર ૨૮

દુતવચન દુહો

કહે સેવક તમે હરીભક્ત તેનાં કહ્યાં, કહો તે તણાં
 એધાણુ પુછું છું અતીઆદર કરી હવે લાણું હું કાણુ ૨૯

ધર્મ—વચન—ચોપાઈ.

પ્રથમ આપે વહી જે દાન, વિપ્રનુ કરે જે અપમાન
 ગુરુ વચન લોપે નર જેહ. નીકટ બાંધન કરી લાવો તેહ
 ૩૦ જન્મ લગી અનર્થ આચરે સારે માર્ગ નહી સં-

ચરે, આત્મઘાત કરે નર જેહ નીકટબંધન કરી લાવો
 તેહ. ૩૧ નવ દયા જીવની હીંસા કરે દયા મેહર રૂદે નવ
 ધરે, પંખી પાંખ છેદે નર જેહ, નીકટ બંધન કરી લાવો
 તેહ ૩૨ પશુ તણી જે બાહે ચાર, વૃક્ષને જે છેદે ત્રાત-
 કાળ કન્યાદ્રવ્ય લીએનર જેહ નીકટ બંધન કરી લાવો
 તેહ ૩૩ નવાણુ તણા જે જન લે હામ પર દ્રવ્ય કિપર
 જેને હામ, પરનારીને ધર્યે જેહ, નીકટબંધ કરી લાવો
 તેહ ૩૪ ગૌ પારણનો આણે દ્રોહ, માત પીતાને કરે
 વિછોહ સર્વ પાપી નર હોએ જેહ નીકટ બંધન કરી
 લાવો તેહ ૩૫ હરી કથા ચીત નવ ધરે વેદ શાસ્ત્રની
 નીંદા કરે; દેવ તીરથ માને નહી જેહ, નીકટ બંધન કરી
 લાવો તેહ ૩૬ હરીને દેછે જે અપમાન ડાહ્યાને જે કહે
 અજ્ઞાન; પરનીંદા કરે નર જેહ નીકટ બંધન કરી લાવો
 તેહ ૩૭ પાછુ દાન લીએ નર જેહ હરી વશે અન્ન આ-
 રોગે તેહ બ્રાહ્મણને માન નહી જેહ નીકટ બંધન કરી
 લાવો તેહ ૩૮ સહોદરને જે પરહરે વેશ્યા સાથે ગમનજ
 કરે કુમતી તર હોએ જેહ, નીકટ બંધન કરી લાવો તેહ
 કેદ બુઢી સાખ બુઢું બોચરે સરોવર ભાગે પાપજ કરે.
 ગોચન બોચર ભાગે જેહ નીકટ બંધન કરી લાવો તેહ

૪૦ જેને જે મંત્ર નવ થટે તે મંત્ર લેવા ઉત્તરે કોંધવંત
 નર હોએ જેહ. નીકટ બંધનકરી લાવો તેહ ૪૧ ધર્મ
 વચન કહેતે સાર દુત મન આનંદ અપાર કહો જઈ
 રહીએ અમો ખુલાસો અમને બતલાવે તમો ૪૨ નારી
 જે હંભ આચરે; સ્વામીની સેવા નવ કરે. કુટુંબને નહી
 માને જેહ દુતો ધર તમારું તેહ ૪૩ કેશ મોકળે દોડે નાર
 ભેદ કરતાં નહિ વિચાર વસ્ત્ર શીશ નવ ઢાંકે જેહ દુતો
 ધર તમારું તેહ ૪૪ ભગની દામ જે વાપરે ભજન પાપે
 રૂઢનજ કરે ભાગે માપે સુણુ નર જેહ દુતો તમારું તેહ;
 ૪૫ કલાલ ખાનાને આગળે રહે પડોશ આમારજ
 તણે નીલકુટનનો ધર પાસ, દુતો તહાં તમારો વાસ ૪૬
 મંત્ર સાંધવા જાય મસાણુ રોકે વૃક્ષ તમારો પ્રયાણુ
 વતી તરસુટ્ટ હોએ જ્યાં તો તમે વશજે ત્યાં ત્યાં. ૪૭
 ખડવાશ હોએ જ્યાંહાં ગામ વળી અપવિત્ર કરો ઠામ.
 વળી ચઉટ્ટ હોએ જ્યાં દુતો ત્યાં જઈ કરજે પ્રયાણુ.
 ૪૮ ગામ ઉપર ચડાવ જેહ દુત કીડાણું રાખે તેહ લીલ
 વસ્ત્ર કરે જે ઠામ. દુતો જઈ ત્યાં કરો મુકામ. ૪૦ કવેશ
 કરે જે નરને નાર ધર્મ નવ મણે લગાર. રાત દીવસ
 બીમાર વર; દુતો રહેજે તેને ધર ૫૦ પુરુષ ઉભોને

બેઠી નાર પારકા ધરનો કરે વિચાર અણધારતું બોલે
 આજ, દુતો રહેજે તેની પરસાળ પર સાસુ સાથે જે
 વહુ લડે નીત જે નણદીને નડે દુર વાક્ય બોલે વચન
 તેના ધરનું હરજેરે ધન, પર ઉકરડે નાંખે જે અન્ન ને
 પેખે બિલાડી જન, રવી આથમે વાશીદુ કરે, જેનું ધર
 રખે વીસરે, પડ જેકા પુષ્ટીને ખાએ અન્ન, અનદેવનું
 કરે અપમાન, ધિક ધિક જે અકને કરે તેહેનું ધર વીસરે
 નહી પડ અણગાળ્યું જે નીર વાપરે ધુમાંડાંના જળાં
 બહુ કરે બેડિ હાથ માથુ જે ગરવડે, નેને ઘેર ઓચીતા
 પડે પાપ ધરમા ભાર નહિ લગાર આજસમાં કાડે અવ-
 તાર કરોળીઆ અને ગંદકી ઘણી તેના ધરના થાજે
 ઘણી પડ વહુ સાચાને બોલે આજ ટુંકારે બોલાવે નાર
 સસરાને દેખી નવ ઢાંકે તીર તેના ધરમાં પાડજે ચીસ,
 પડ ધર્મ વચન કહ્યાં જે સાર દુતમન આનંદઅપાર
 ઉત્તમ કથા જમ ગીતા જેહ, હરી લકતને વજ્રલ તેહ
 પદ એક કથા જે નીત્યે લણે દુત નહિ તેને આંગણે
 અવણુ કરે જે એક મન સ્વર્ગ લોક પામે તે જન પડ
 ઇતિ શ્રી ધર્મ ગીતા સંપૂર્ણ.

સમાપ્ત.

ભજનનાં પુસ્તકો.

૨૬ાજારતની કથા વાચકાકૃત રાગરાગણીઓ સાથે.	૧—૦—૦
ભજનમહાસાગર—હિન્દુસ્તાની સાદા મોર	
ભજનોનો સંગ્રહ.	૬—૧૨—૦
ભક્તશિરોમણિ—મજન સંગ્રહ.	૫—૪—૧
આત્મજ્ઞાનનો ભંડાર... ..	૮—૮—૦
તત્ત્વસાર ભજનાવલી	૦—૧૨—૦
પ્રીતમની વાણી—પ્રીતમનાં સર્વ ભજનો છે ...	૮—૧૬—૦
દ્વીરાજપદ સંગ્રહ	૮—૮—૦
મન્મથવેદનાં કથા—રાગરાગણીમાં	૮—૮—૦
ચક્રવેદ અભેમન્યુનો	૦—૮—૦
ગુરુઆહરણની કથા—રાગરાગણીમાં	૦—૮—૦
ભજનાવલી—સ્વામી દયાનંદ કૃત પદ્યો સારાં ભજનો	૮—૮—૦
રવીપ્રકાશભજનામૃત	૦—૧૨—૦
સંતસમાજ ભજનાવલી	૦—૧૨—૦
ભજન રત્નાકર—ભજનોનો મોટો સંગ્રહ ...	૧—૦—૦
અનવર કાવ્ય—નવી આવૃત્તિ ચિત્રો સહિત ...	૨—૮—
શક્તિભક્ત રસ પદમાળા—અંગિકા ઉપયોગી ગરબાસંગ્રહ	૩—૦
નવરાત્રિમાં ગાવાતા ગરબા	૮—૩—
અંગિકા કાવ્ય—અંગિકાના ગરબાઓનો સંગ્રહ ...	૧—૦—
કિર્તન સંગ્રહ—ભક્ત દેવરામ રધાકૃત યાત્રી પદો ...	૮—૬—
છાટમકૃત કિર્તનમાળા—કવિ છાટમનાં ભજનો ...	૮—૧—
દયારામકૃત કાવ્ય સંગ્રહ—કવિ દયારામકૃત કવિતાઓ	૧—૪—
પ્રભાત સંગ્રહ મોઢું—પ્રભાત વિગેરે	૮—૮—

બધી જાતના પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું:-

લલિતુમાઈ અમુલભંડાસ બુકસેલ

માણેકચોક—અમદાવાદ

